Dosarul nr. 2-1629/2026
2-25174099-15-2-15122025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

29 mai 2026
mun.Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Alexei Rusacov
Grefieri Mihaela Oprea, Daniela Brînză
cu participarea:
reprezentantului reclamantei Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești – Doina Popescu;
pârâtei Liudmila Vlad, d.n.*****, IDNP *****;
reprezentantului pârâtei, avocata Svetlana Cotea, în baza mandatului nr.2055745 din 20.02.2026;
reprezentantului intervenientului accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul –Vera Sulac;

examinând în ședință de judecată închisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești împotriva lui Vlad Liudmila, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul, cu privire la decăderea din drepturile părintești,

a s t a b i l i t:

La 15 decembrie 2025, Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ludmilei Vlad, cu participarea Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul în calitate de intervenient accesoriu, privind decăderea acesteia din exercițiul drepturilor părintești.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 10 februarie 2025, Autoritatea Tutelară Locală Logănești a înaintat Judecătoriei Cahul o cerere de decădere din exercițiul drepturilor părintești a pârâtei în privința minorului *****, invocând eschivarea acesteia de la exercitarea obligațiilor părintești. Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 01 noiembrie 2025, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, la 15 mai 2025, minorului i-a fost stabilit statutul de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, iar în urma evaluării interesului superior al copilului, Direcția Protecția Copilului și a Familiei din cadrul STAS Hîncești a dispus plasarea acestuia în serviciul de tutelă/curatelă la cet. Garpaniuc Viorel, în grija căruia copilul se află de aproximativ trei ani și cu care are o puternică legătură afectivă.

Reclamanta a menționat că, pe parcursul acestei perioade, pârâta și-a schimbat în repetate rânduri domiciliul și concubinul, fără a menține legătura cu minorul, fără a manifesta interes față de acesta și fără a contribui la întreținerea lui. Totodată, aceasta nu a întreprins demersuri reale pentru reintegrarea copilului și nu a demonstrat că poate asigura condiții minime de trai și dezvoltare.

La 10 decembrie 2025, în cadrul unei ședințe organizate de specialiștii Direcției Protecția Copilului și a Familiei din cadrul STAS Hîncești, s-a încercat restabilirea relației dintre mamă și copil. Pârâta a fost identificată în *****. Potrivit informațiilor furnizate de STAS Leova și Autoritatea Tutelară Locală *****, aceasta locuia într-o casă aflată într-o stare avansată de degradare, lipsită de condiții igienico-sanitare și dotări minime, iar situația sa materială era precară, veniturile ocazionale fiind insuficiente pentru asigurarea unui mediu adecvat creșterii copilului.

În cadrul aceleiași ședințe, minorului i-a fost explicată posibilitatea de a locui împreună cu mama sa, însă acesta a refuzat categoric, invocând teamă și experiențe traumatizante. Evaluarea psihologică a relevat o stare emoțională afectată, caracterizată prin anxietate accentuată, tristețe profundă, agitație și reacții fiziologice specifice stresului. Minorul a relatat în mod coerent că a fost supus în mod repetat violenței fizice și psihologice din partea mamei, fiind lovit cu un cuțit, bătut frecvent cu diferite obiecte, inclusiv în zona capului, precum și insultat și amenințat. În legătură cu aceste fapte, Inspectoratul de Poliție Hîncești a inițiat un proces penal împotriva pârâtei. De asemenea, copilul a declarat că mama consuma alcool, aducea persoane necunoscute în locuință, nu îi asigura hrană suficientă și nici supraveghere corespunzătoare, iar singurele persoane care l-au protejat constant au fost bunica maternă și tutorele actual.

Susține că aceste împrejurări demonstrează existența unei neglijări grave, a unor acte repetate de abuz fizic și psihologic și a lipsei totale de interes față de copil, întrunind temeiurile prevăzute de art. 67 din Codul familiei pentru decăderea din exercițiul drepturilor părintești.

Totodată, s-a invocat că, potrivit ultimelor informații obținute în urma convorbirilor telefonice cu pârâta, aceasta a părăsit locuința din comuna ***** în urma unui conflict cu concubinul, degenerat în agresiuni fizice pe fondul consumului de alcool, aflându-se în prezent în municipiul Cahul, la niște cunoștințe, cu intenția de a reveni ulterior la domiciliul părintesc.

În concluzie, apreciază că pârâta și-a încălcat în mod grav obligațiile părintești prin exercitarea de violențe fizice și psihologice asupra copilului, consumul excesiv de alcool, neasigurarea unui mediu sigur și stabil, lipsa implicării în creșterea și educarea minorului, neacordarea întreținerii și neasigurarea condițiilor minime de trai, toate acestea generând un risc real pentru integritatea fizică și psihică a copilului. În aceste condiții, având în vedere interesul superior al minorului, solicită decăderea pârâtei din exercițiul drepturilor părintești.

În ședința de judecată, *reprezentanta reclamantei Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești, Doina Popescu* a susținut cererea de chemare în judecată cu motivele de fapt și de drept. Suplimentar, aceasta a explicat că minorul a fost audiat și evaluat de un psiholog, iar rezultatele evaluării psihologice au fost anexate la materialele cauzei. În urma aplicării mai multor teste psihologice, specialistul a constatat starea emoțională a copilului și a identificat

cauzele pentru care relația cu mama îi provoacă trăiri traumatizante. A menționat că, în prezent, minorul este plasat într-o casă de copii de tip familial, unde beneficiază de condiții bune de trai, dispune de spațiu propriu pentru odihnă și pregătirea temelor, se simte în siguranță și înregistrează rezultate școlare bune. Potrivit reprezentantei reclamantei, anterior, din cauza condițiilor precare în care locuia, copilul avea o igienă necorespunzătoare, fapt ce determina marginalizarea și bullying-ul acestuia în mediul școlar. Totodată, a reținut că minorul descrie figura maternă ca fiind una traumatizantă și a relatat că a fost agresat fizic în repetate rânduri de către mamă, fiind lovit cu pumnii, cu o vargă și cu o mătură, iar la vârsta de șapte ani ar fi fost rănit cu un cuțit, după care mama ar fi încercat să îl determine să ascundă incidentul.

Referitor la susținerile pârâtei privind posibilitatea menținerii legăturilor personale cu copilul, a precizat că, indiferent de soluția privind decăderea din exercițiul drepturilor părintești, instanța poate stabili un program de întrevederi, dacă acesta corespunde interesului superior al copilului. De asemenea, a menționat că minorul a relatat că, în perioada în care locuia împreună cu mama, era trezit la ora 06:00 pentru a îngriji animalele, iar referitor la conversațiile prezentate de apărare, a precizat că acestea nu au fost inițiate de copil, ci de concubinul pârâtei, care a încercat să creeze o imagine denaturată a situației de fapt, întrucât minorul nu este supus muncii și nu există o stână la domiciliul tutorelui.

Totodată, a subliniat că pârâta nu a depus niciun efort pentru a afla locul aflării copilului, nu dispune de un domiciliu stabil, nu este încadrată în câmpul muncii și nu realizează venituri care să îi permită întreținerea minorului, ceea ce denotă, o atitudine de dezinteres față de propriul copil.

În final, a precizat că, în prezent, minorul este plasat într-o casă de copii de tip familial, împreună cu copiii biologici ai familiei, fiind integrat într-un mediu familial stabil și favorabil dezvoltării sale.

Pârâta Vlad Liudmila asistată de avocata Cotea Svetlana, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind una neîntemeiată, explicând că, dorește reintegrarea minorului în familie, întrucât îi este dor de acesta și consideră că îi poate asigura condiții corespunzătoare de trai. A declarat că în prezent locuiește în satul Logănești, într-o locuință în care au fost efectuate lucrări de reparație, astfel încât copilul dispune de un spațiu propriu pentru dormit, pregătirea temelor și păstrarea bunurilor personale. A precizat că locuința aparține lui Veceslav Gaburici, însă proprietarul este de acord ca minorul să locuiască împreună cu ei.

A recunoscut că, în trecut, a aplicat violență fizică asupra copilului, motivând că acesta făcea năzbâtii. Referitor la incidentul în care minorul a fost rănit cu un cuțit, a susținut că nu a intenționat să îl lovească, afirmând că a ridicat cuțitul de pe masă și nu își explică modul în care copilul, aflat în spatele său, a fost rănit. Totodată, a recunoscut că au existat situații în care l-a insultat și i-a adresat cuvinte necenzurate. A mai declarat că este convinsă că minorul dorește să revină în familie, întrucât acesta îl telefonează pe soțul său și plânge, spunând că vrea acasă. Susține că, copilul i-ar fi comunicat anterior internării sale în spital că a iertat-o și că dorește să revină acasă.

Referitor la situația materială, pârâta a explicat că în prezent nu este încadrată în câmpul muncii, iar venitul familiei este de aproximativ 8 000 lei lunar. A menționat că soțul său este angajat, iar angajatorul acestuia le oferă produse alimentare, în timp ce îmbrăcămintea și rechizitele școlare sunt procurate din veniturile familiei. De asemenea, a susținut că nici ea și nici soțul său nu consumă băuturi alcoolice. A precizat că, după ultima ședință de judecată, nu a mai vizitat copilul, motivând că nu a avut timp, iar faptul că soțul său nu a depus cererea necesară pentru exercitarea tutelei se datorează, de asemenea, lipsei de timp. Susține că starea sa de sănătate îi permite în prezent și îi va permite și pe viitor să îngrijească minorul.

A comunicat că minorul ține legătura telefonică cu soțul său, întrucât nu deține numărul ei de telefon, și că l-a apelat cu ocazia zilei sale de naștere, însă copilul nu i-a răspuns. De asemenea, a precizat că minorul nu mai locuiește împreună cu familia din luna decembrie 2025 și că, în perioada în care se afla în grija sa, frecventa gimnaziul din satul Logănești, până la preluarea acestuia din familie, la 13 februarie 2026.

Referitor la afirmațiile potrivit cărora minorul era trezit dimineața pentru a munci, a negat aceste susțineri, declarând că, la ora 06:00 copilul obișnuia să se joace pe telefon deoarece nu mai dormea.

Reprezentanta intervenientului accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul, Vera Sulac, prezentă în ședința de judecată a susținut cererea ca fiind una întemeiată.

Minorul *****, audiat în ședința de judecată în condițiile prevăzute de lege, a declarat că este elev în clasa a V-a și, în prezent, locuiește în casa de copii de tip familial a doamnei Cristina, unde se simte bine.

A explicat că nu păstrează legătura cu mama sa și nu își amintește când a discutat ultima dată cu aceasta, menționând că s-a întâlnit cu ea înainte de sărbătorile pascale. Cu acea ocazie i-a spus că nu dorește să locuiască împreună cu ea, deoarece în prezența acesteia se simțea rău. Minorul a declarat că mama îl lovea, îl jignea folosind cuvinte urâte și, într-un incident, l-a rănit cu un cuțit. Anterior a locuit împreună cu mama și tatăl său la o fermă, de unde mergea la școala din satul Logănești, de regulă pe jos sau cu bicicleta, iar pe timp ploios era transportat de către stăpânul fermei. După orele de școală se juca, iar părinții îi permiteau acest lucru. A precizat că, atunci când tatăl nu avea timp, mama pregătea mâncarea, iar când mama lipsea, mâncarea era pregătită de tată. De asemenea, a menționat că tatăl îi spăla hainele sportive și le ducea mamei, însă aceasta nu dorea să le spele.

Referitor la condițiile de trai, minorul a declarat că la fermă era murdar și condițiile erau necorespunzătoare, în timp ce în locuința doamnei Cristina este curat, beneficiază de condiții bune și se simte în siguranță. În prezent, frecventează școala din satul Cărpineni, unde și-a făcut prieteni și se simte bine integrat.

Minorul a mai declarat că mama nu îl telefonează, iar înainte ca telefonul său să se defecteze era contactat doar de tatăl său, care îl întreba dacă îi este bine în locul unde se afla. Acesta i-ar fi răspuns că se simte bine, dar că ar dori să revină acasă doar după ce vor fi create condiții corespunzătoare de trai, tatăl spunându-i că acestea vor fi amenajate.

Totodată, minorul a relatat că, înainte de plasarea sa în casa de copii de tip familial, a locuit împreună cu părinții în mai multe localități și că mama nu a încercat să îl readucă acasă, interes față de situația sa manifestând doar tatăl. Întrebat despre actele de violență, copilul a declarat că mama îl bătea frecvent, fără a putea preciza numărul acestor incidente, menționând că uneori considera că era pedepsit pe merit, iar alteori nu.

În final, minorul a declarat în mod ferm că, în prezent, nu dorește să locuiască împreună cu mama sa și că se simte mai bine în familia actuală, unde beneficiază de un mediu sigur și stabil.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, apreciind probele, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a admite acțiunea reclamantului ca fiind întemeiată.

Potrivit art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, *familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.*

Conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În temeiul art. 60 alin. (1), (2) din Codul familiei, *părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.*

Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

Potrivit art. 67 din Codul familiei, *părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă:*

a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere;

b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară;

c) fac abuz de drepturile părinteşti;

d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicînd violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului;

e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului;

f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie;

g) au săvîrşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; precum şi

h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

În acest sens, instanța reține că măsura decăderii din exercițiul drepturilor părintești constituie o măsură excepțională, care poate fi dispusă numai atunci când conduita părintelui demonstrează imposibilitatea exercitării corespunzătoare a drepturilor și obligațiilor părintești, iar menținerea acestora este contrară interesului superior al copilului.

În conformitate cu art. 3 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, ratificată de Republica Moldova, în toate acțiunile care privesc copiii, interesul superior al copilului trebuie să constituie o preocupare primordială. Același principiu este consacrat și de art. 9 din Legea nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți.

Din ansamblul probelor administrate în cauză, instanța constată că reclamanta STAS Hîncești a făcut dovada existenței temeiurilor prevăzute de art. 67 din Codul familiei.

Astfel, din explicațiile reprezentantei reclamantei, coroborate cu concluziilor evaluărilor psihologice nr.3195 din 09 decembrie 2025 nr.746 din 14 mai 2025, declarațiile minorului și celelalte înscrisuri anexate la dosar, rezultă că minorul ***** a fost supus în mod repetat violenței fizice și psihologice din partea mamei sale. Copilul a relatat că era agresat fizic, insultat și amenințat, iar figura maternă este percepută de acesta ca una traumatizantă. Totodată, evaluarea psihologică relevă existența unei anxietăți accentuate, a unei stări de teamă și a unei traume emoționale asociate relației cu mama (*f.d.15-16, 30-32*).

Instanța acordă o importanță deosebită declarațiilor minorului *****, întrucât acestea sunt consecvente, logice și se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză. Minorul a declarat în mod ferm că nu dorește să locuiască împreună cu mama sa, că se simte în siguranță în familia substitutivă și că actualul mediu familial îi oferă stabilitate și condiții adecvate dezvoltării sale.

Mai mult, însăși pârâta a recunoscut în ședința de judecată că a aplicat violență fizică asupra copilului, justificând acest comportament prin faptul că minorul făcea „năzbâtii”. De asemenea, aceasta a admis că i-a adresat copilului cuvinte jignitoare și necenzurate. Chiar dacă a negat intenția de a-l răni cu cuțitul, recunoașterea incidentului confirmă existența unui comportament violent incompatibil cu obligațiile ce revin unui părinte.

Instanța reține că explicațiile pârâtei privind îmbunătățirea condițiilor locative și dorința de a reintegra copilul în familie nu sunt suficiente pentru a răsturna concluziile rezultate din probele administrate la dosar și anume fotografiile domiciliul actual al pârâtei (*f.d.49-50*) prezentate de reprezentanta reclamantei Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești, Doina Popescu. Din materialele cauzei rezultă că pârâta nu dispune de un domiciliu propriu, nu este încadrată în câmpul muncii și nu a demonstrat existența unor venituri stabile care să permită întreținerea minorului. Totodată, aceasta a recunoscut că, după ultima ședință de judecată, nu și-a vizitat copilul, invocând lipsa de timp, ceea ce confirmă lipsa unei implicări constante în viața acestuia.

Instanța apreciază critic și afirmațiile pârâtei potrivit cărora minorul ar dori să revină în familie, deoarece acestea sunt contrazise de declarațiile directe ale copilului, exprimate în fața instanței, precum și de concluziile evaluării psihologice. Minorul a afirmat fără echivoc că nu dorește să locuiască împreună cu mama sa și că actualul mediu familial îi oferă siguranță, echilibru și confort emoțional.

De asemenea, instanța reține că, după separarea copilului de familie, pârâta nu a întreprins careva acțiuni pentru reintegrarea acestuia, nu a solicitat autorităților competente sprijin pentru restabilirea relației cu minorul și nu a demonstrat că și-a schimbat conduita într-o manieră care să garanteze eliminarea riscurilor existente anterior.

În schimb, probele administrate confirmă că minorul este integrat într-o casă de copii de tip familial, beneficiază de condiții corespunzătoare de trai, frecventează școala, are rezultate bune la învățătură, este bine adaptat mediului familial și social și beneficiază de sprijin emoțional și educațional adecvat (*f.d.40-43*).

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, *instanța apreciază probele după convingerea sa intimă, bazată pe cercetarea completă și obiectivă a tuturor probelor administrate. În speță, ansamblul probelor administrate conduce la concluzia că pârâta s-a eschivat de la exercitarea corespunzătoare a obligațiilor părinteşti, a manifestat violență fizică și psihologică față de copil și nu a asigurat condițiile necesare dezvoltării acestuia.*

Prin urmare, instanța apreciază că sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 67 alin. (1) din Codul familiei pentru decăderea Ludmilei Vlad din exercițiul drepturilor părintești față de minorul *****.

Instanța subliniază că măsura dispusă nu are caracter sancționator față de părinte, ci urmărește exclusiv protejarea interesului superior al copilului, care, în circumstanțele cauzei, prevalează asupra interesului pârâtei de a menține exercițiul drepturilor părintești. Menținerea acestor drepturi, în condițiile dovedite pe parcursul examinării cauzei, ar crea un risc real pentru dezvoltarea fizică, psihică și emoțională a minorului.

În consecință, având în vedere circumstanțele de fapt constatate, probele administrate și dispozițiile legale incidente, instanța concluzionează că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă, cu decăderea pârâtei Vlad Liudmila din exercițiul drepturilor părintești față de minorul *****.

Reieșind din prevederile art. 98 alin.(1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.*

Luând în considerație normele sus citate instanța ajunge la concluzia că urmează a încasa de la Vlad Liudmila în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250 lei și în beneficiul Judecătoriei Cahul taxa de timbru în sumă de 200 lei, de la plata căror reclamanta a fost scutită la depunerea cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art.67-68 din Codul familiei, art. 238 -241, 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite acțiunea depusă de Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești, cu privire la decăderea din drepturile părintești.

Se decade din drepturile părintești Vlad Liudmila asupra copilului *****, d.n.*****, IDNP *****.

Se încasează de la Vlad Liudmila în beneficiul statului cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 250 (*două sute cincizeci*) lei, de la plata căreia reclamanta a fost scutită la depunerea cererii de chemare în judecată.

Se încasează de la Vlad Liudmila în beneficiul Judecătoriei Cahul taxa de timbru în sumă de 200 (*două sute*) lei, de la plata căreia reclamanta a fost scutită la depunerea cererii de chemare în judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud, sediul central Cahul în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecătorul Alexei Rusacov